

Tijdig werd hij voorzien van het Sacrament der Zieken waarna hij op 14 oktober 2004 van ons is heengegaan als een man met een oprecht geloof en die dit geloof op zijn eigen wijze zo zichtbaar heeft uitgedragen. We waren voor het laatst met hem samen tijdens de Eucharistieviering in de kerk van St. Jan de Doper te Keijenborg, gevolgd door de crematie te Slangenburg.

Trees heeft het volbracht.
Moge hij nu rusten in vrede bij de Heer.

Voor uw belangstelling tijdens zijn ziekte en uw medeleven na zijn overlijden zeg ik u mijn hartelijke dank.

Trees Kumeling - Reulink

*Uit liefde geboren
Vol liefde geleefd
Met liefde omringd
In liefde gegaan*

Dankbare herinnering aan

**Hendrikus Gerhardus Maria
Kumeling**

Henk werd geboren te Velswijk Zelhem op 5 november 1932. Als enige zoon was hij al jong genoodzaakt zijn vader te helpen in de bakkerij en winkel. Zo heeft hij ook zijn vader die jarenlang invalide was steeds samen met zijn moeder en zusters verzorgd.

Elke zondag ging hij een eindje met hem rijden door de omgeving waar hij hem een groot plezier mee deed. "Eert uw vader en uw moeder", dit heeft hij in zijn leven meer dan waar gemaakt.

Op 4 augustus 1970 trouwde hij met Trees Reulink. Ruim 34 jaar zijn ze elkaar tot grote steun en toeverlaat geweest, zetten ze zich samen in voor hun bedrijf. Mede hierdoor was Henk in de wijde omgeving bekend als een gezellig, eerlijk en betrouwbaar man.

Zo stond hij velen op zijn dagelijkse rondgang door de streek bij met raad en daad. Hij kende als geen ander het wel en wee van de mensen in zijn omgeving. Ook het verenigingsleven droeg hij een warm hart toe. Was er wat te vieren in de Velswijk dan deed hij daar steeds volop aan mee. Bij hen thuis was ook iedereen welkom, geen wonder dat dan ook velen de weg naar hem wisten te vinden. Toen in latere jaren de tijd het wat meer toeliet ging hij graag een eindje rijden met de auto of samen met Trees fietsen door de mooie omgeving van de Achterhoek. Zo was hij gelukkig en tevreden met eenvoudige dingen die het leven hem bood.

Hoe jammer was het dat hij die nog zo vol levenslust was plotseling werd getroffen door een ernstige ziekte. Door de nimmer aflatende liefdevolle zorg van zijn vrouw was het mogelijk dat hij in deze moeilijke tijd steeds op de zijn zo vertrouwde plek kon blijven. Samen probeerden ze er het beste van te maken en te aanvaarden wat onafwendbaar bleek. Veel steun en medeleven ondervonden ze van de wederzijdse families, van de burens die zo trouw kwamen, van de velen die hem opzochten.